

[Henning Philipsen.]

omtale socialministeren på. Det var nemlig noget af det sidste, hr. Glistrup sagde, inden han gik ned fra talerstolen.

Lad mig så føje til yderligere: årsagen til, at jeg har bedt om ordet her i denne sag, er, at jeg på det tidspunkt var medlem af finansudvalget. Det er dog ikke kun den omstændighed, at jeg var medlem af finansudvalget på det tidspunkt, men også for at dementere, hvad hr. Glistrup for kort tid siden påstod, nemlig at dette spørgsmål, Kofoeds Skole, ikke var en sag på finansudvalgets dagsorden. Enten taler hr. Glistrup usandt, eller også taler han mod bedre vidende, og så kan vi bagefter diskutere, synes jeg, hvilken juridisk terminologi der så burde anvendes i bedømmelsen af hr. Glistrups optræden i forbindelse med denne sag her og ikke kun et spørgsmål om socialministeren.

Sandheden er, at jeg den 27. juni — den 27/6, for at også hr. Glistrup kan forstå det — 1972, da vi havde et meget, meget langt finansudvalgs møde, både formiddag og eftermiddag, bad om at måtte få samråd med socialministeren om sagen Kofoeds Skole om eftermiddagen. Det er derfor jeg hævder, det er usandt — jeg har nemlig ikke lov til at bruge stærkere udtryk, jeg ville meget gerne, det må jeg ikke — det er direkte usandt, når hr. Glistrup hævder, at denne sag ikke var på finansudvalgets dagsorden. Det var den på min foranledning.

Jeg bad om samråd med socialministeren, fordi jeg i forvejen på eget initiativ, da vi havde fået denne sag til behandling i finansudvalget, tog min kollega, hr. Kurt Brauer, med ud på Kofoeds Skole for at finde ud af, hvad dette her var for noget, hvad dette her drejer sig om, denne udflytning. Og jeg understreger — også for at undgå forkerte beskyldninger fra hr. Glistrup og også for at undgå, at hr. Glistrup skulle misforstå det — at det var på mit initiativ, vi tog ud på Kofoeds Skole.

Her vil jeg gerne gøre den bisætning, at alt det, jeg her siger, har jeg på baggrund af de notater — for jeg har nemlig samtlige aktstykker fra dengang jeg var medlem af finansudvalget — som jeg gjorde i forbindelse med denne sags behandling i finansudvalget. Resultatet var, at jeg i det møde om eftermiddagen den 27. juni 1972 ud-

trykkelig spurgte ministeren, om den omstændighed, at Kofoeds Skole skulle udflyttes, og denne ansøgning, der lå til grund herfor, ville betyde yderligere tilskud, eller rettere sagt, om man kunne forvente, som jeg selv har skrevet det, yderligere ansøgning om tilskud til finansudvalget, og hertil blev der svaret ja.

Så er det jo rigtigt, når hr. Wilhjelm for kort tid siden sagde, at hvis folketingets 179 medlemmer i marts 1973 ikke vidste, hvad dette her drejede sig om, så var folketingets 179 medlemmer de eneste i dette land, som ikke vidste, hvad det drejede sig om.

Skulle der have været finansudvalgsmedlemmer, som på det tidspunkt var i tvivl — hvad jeg ikke tror, de var — så må jeg hævde, at så har de i hvert fald ikke læst på lektien, hvad de burde have gjort, og jeg nægter at tro, at der var finansudvalgsmedlemmer, som på det tidspunkt ikke havde læst på lektien. Hvorfor skulle der ellers komme en ansøgning? Der var da ingen grund til, at der skulle komme en ansøgning, hvis der ikke var en baggrund for den. Det glemmer hr. Glistrup efter min opfattelse helt i hele sin argumentation. Men jeg gentager: ethvert medlem af såvel finansudvalget som af folketinget på dette tidspunkt vidste, hvad dette her drejede sig om.

Så kan hr. Glistrup naturligvis godt anvende sin sædvanlige terminologi i en nedvurdering af folketingets forskellige udvalg, og jeg vil godt understrege, at jeg mener ikke, folketingets finansudvalg er et mere betydningsfuldt udvalg end øvrige udvalg, men hr. Glistrup taler om et tilfældigt udvalg, som om det er noget, man nedsætter som det passer en, eller som om det er noget, man tilfældigt finder ud af. Sådan forholder det sig ikke, og hr. Glistrup burde efter min mening udvise betydelig mere respekt for dette folketings institutioner end han gør, i hvert fald når det drejer sig om de udvalg, som han benytter så rigeligt, efter min mening måske mere rigeligt end godt er.

Sandheden er jo, som hr. Poul Dam sagde, og det understreges nemlig i hr. Glistrups henkastede, nedladende bemærkninger om et tilfældigt folketingsudvalg, at her er tale om et systematisk forsøg på at undergrave det folketing, som hr. Glistrup selv er medlem af. Jeg synes derfor — det ville